

Başlarken...

Dünyadan ve Türkiye'den güncel hukuki gelişme ve haberlere yer verdiğimiz Hukuk Bültenimizin Kasım sayısını sizlerle paylaşmaktan mutluluk duyuyoruz.

Bültenimizde yer alan içerik yalnızca bilgi verme amaçlı olup, konulara ilişkin detaylı bilgiler için bizimle irtibata geçmenizden memnuniyet duyacağız.

Aralık sayımızda buluşmak dileğiyle...

Editörler:
İpek Öztaş
Ayşecan Mantarcı

Deniz Hukuku Uyarınca Açık Denizde Bayrak Devleti Yetkisi

Bayrak devleti yetkisi, gemi üzerinde bayrağını taşıma yetkisine sahip devletin yetkisi olmasını ifade etmektedir. Bilindiği üzere, her Türk gemisi Türk Bayrağı çekme hakkını haiz bulunmaktadır. Birden fazla kişiye ait olan gemilerde ise bu durumda bazı şartlar gerekmektedir. Örneğin; paylı mülkiyet hâlinde payların çoğunluğunun, elbirliğiyle mülkiyet hâlinde maliklerinin çoğunluğunun Türk vatandaşı olması şartıyla Türk gemisi sayılması şart koşulmuştur. (Sayfa 2)

Kesin Kararlar Yönünden Maddi Hatanın Düzletilmesi Talepli Karar Düzeltme

Bilindiği üzere, olağan kanun yolları, henüz kesinleşmemiş olan kararlara karşı başvuru kanun yoludur. Olağan kanun yolları; İstinaf, Temyiz ve Karar Düzeltme kanun yollarıdır. Karar Düzeltme Yolu, istinaf kanun yolunun yürürlüğe girmesiyle birlikte ortadan kalkmıştır. Olağanüstü kanun yolları, kesinleşmiş mahkeme kararlarına karşı gidilen bir yoldur. Hukuk yargılamasında olağanüstü kanun yolları; Yargılamanın yenilenmesidir. (Sayfa 5)

İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi Ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun Ve Ceza Muhakemesi Kanununa Getirilen Düzenleme

7188 sayılı ve 17 Ekim 2019 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan "Ceza Muhakemesi Kanunu Ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" ("Yeni Kanun") uyarınca, 04/05/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun'da ("Kanun") da düzenleme yapma yoluna gidilmiştir. (Sayfa 9)

6769 Sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu'nda Tescilli Hakkın İleri Sürülememesi

10.01.2017 tarihinde yürürlüğe giren 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu ile 155. madde de uygulanırlık kazanmıştır. Fikri mülkiyet haklarının ortak ilkelerinden tescil ilkesi, bir buluşun mutlaka tescil edilmek için yapılan başvuru ile koruma altına alınması gerektiği ve gayri maddi mal olarak nitelendirilmesi ya da hukuki nitelenele ile sınırlı aynı hak olarak hak sahibi tarafından üçüncü kişilere dermeyeran edilebilecek şekilde koruma altına alınmasıdır. (Sayfa 3)

Konkordato Ve Çekle İlgili Karşılıksız İşlemine Sebep Verme Suçu

6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 795. maddesinde çeklerin görüldüğünde ödeneceği, buna aykırı kayıtların yazılmamış sayılacağı düzenlenmiştir. Buna göre çekin üzerinde yazan düzenleme tarihine göre kanuni ibraz süresinde muhatap bankaya ibraz edilen çekin hamile ödemesi gerekmektedir. Bu düzenlemenin amacı çekin kredi aracı olarak değil ödeme aracı olarak kullanılmasını sağlamaktır. (Sayfa 8)

Güncel Haberler

Boşanma Davası Devam Ederken Eşlerin Birbirine Açtığı Tasarruflun İptali Davasında Yargıtay'dan Hukuki Yarar Yokluğu Kararı (Sayfa 7)

Kişisel Verileri Koruma Kurumundan Kimlik Sorgulama Yapılan Programları Kullanan Şirketleri İlgilendirecek Karar (Sayfa 7)

Yargıtay'dan Otellerde Düğün Yapılmasını Engellenen Karar! (Sayfa 7)

DENİZ HUKUKU UYARINCA AÇIK DENİZDE BAYRAK DEVLETİ YETKİSİ

Bayrak devleti yetkisi, gemi üzerinde bayrağını taşıma yetkisine sahip devletin yetkisi olmasını ifade etmektedir. Bilindiği üzere, her Türk gemisi Türk Bayrağı çekme hakkını haiz bulunmaktadır. Birden fazla kişiye ait olan gemilerde ise bu durumda bazı şartlar gerekmektedir.

Örneğin; paylı mülkiyet hâlinde payların çoğunluğunun, elbirliğiyle mülkiyet hâlinde maliklerinin çoğunluğunun Türk vatandaşı olması şartıyla Türk gemisi sayılması şart koşulmuştur.

Yine Türk kanunları uyarınca kurulup, tüzel kişiliğe sahip olan kuruluş, kurum, dernek ve vakıflara ait olan gemilerde, yönetim organını oluşturan kişilerin çoğunluğunun Türk vatandaşı olması, Türk ticaret şirketlerine ait olan gemilerde, şirketi yönetmeye yetkili olanların çoğunluğunun Türk vatandaşı olmaları ve şirket sözleşmesine göre oy çoğunluğunun Türk ortaklarda bulunması, anonim ve sermayesi paylara bölünmüş komandit şirketlerde ayrıca payların çoğunluğunun nama yazılı ve bir yabancıya devrinin şirket yönetiminin kurulmasına bağlı bulunması şartlarıyla Türk gemisi sayılması 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun ilgili hükümlerinde hüküm altına alınmış bulunmaktadır.

Türk ticaret siciline tescil edilen donatma işbirliklerinin mülkiyetindeki gemilerde ise, paylarının yarısından fazlasının Türk vatandaşlarına ait ve işbirlikçi yönetmeye yetkili paydaş donatmaların çoğunluğunun Türk vatandaşı olması gerekmektedir.

Bir geminin Türk Bayrağı çekebilme istisnalarından biri, Türk gemisi olmayan bir gemi, ona Türk Bayrağı çekebilecek kişilere en az bir yıl süreyle kendi adlarına işletilmek üzere bırakılmışsa, malikin rızası alınmış olmak, Türk mevzuatının kaptan ve gemi zabıtları hakkındaki hükümlerine uyulmak ve yabancı kanunda da bunu engelleyen bir hüküm bulunmamak şartıyla, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı geminin Türk Bayrağı çekmesine izin verilebilir.

Milletlerarası deniz hukukundaki geleneksel egemen kural "bayrak devletinin üstünlüğü" ilkesine dayanmaktadır. Ancak, bu durum özellikle hiçbir devletin ülkesine dahil olmayan açık denizde büyük önem taşımaktadır. Nitekim, 1958 tarihli Cenevre Açık Deniz Sözleşmesinin 1. Maddesi açık denizi, bir devletin iç sularına ve kara-

sularına dahil olmayan bütün deniz kısımları olarak tanımlanmaktadır. Açık deniz adeta "res communis" statüsünde bulunmaktadır.

Tüm devletler, açık denizde seyrüsefer, avlanma, su altı kablo ve boru döşeme, bilimsel araştırma yapma, suni ada inşa etme gibi özgürlüklere sahip bulunmaktadır. Ancak bu özgürlüklerin kullanımında diğer devletlerin açık denizlerden yararlanma hakkı da ihlal edilmemelidir.

Bayrak devletlerinin münhasır yetkilerine gelinecek olursa, milletlerarası hukukta gemilerle ilgili düzenleme yapma ve uygulama yetkisi öncelikle bayrak devletine aittir. Bu husus açık denizlerde de münhasır niteliktedir. 1958 Açık Deniz Sözleşmesinin 6. Maddesi uyarınca, "Gemiler, sadece bir devletin bayrağı altında seyredecekler ve milletlerarası antlaşmalarda ve bu maddede açıkça öngörülen istisnai durumlar hariç, açık denizde münhasıran kendi yargı yetkisine tabi olacaklardır." denilerek hüküm altına alınmış bulunmaktadır.

Birleşmiş Milletler Deniz Hukuku Sözleşmesinin 97. Maddesine göre, "Açık denizde, kaptanın veya gemi hizmetindeki diğer herhangi bir kişinin ceza veya disiplin sorumluluğunu intaç ettiren bir çatma halinde veya deniz seyrüseferine ilişkin diğer herhangi bir olayda, bu kişiler hakkında ceza veya disiplin kovuşturması, ancak ya geminin bayrağını taşıdığı devletin veya bu kişilerin tabiiyetinde buldukları devletin adli veya idari makamları nezdinde açılabilir. Disiplin konusunda bir kaptan brövesi veya yeterlilik veya ehliyet belgesi vermiş olan devlet, belge sahibi, bu devletin vatandaşı olmasa dahi, yasal yollara riayet ederek, bu belgelerin geri alınmasına karar verme hususunda mün-

hasır yetkili olacaktır. Bayrak devleti yetkilileri dışında hiçbir makam tarafından soruşturma amacıyla da olsa, gemiye el konulması veya geminin seferden alıkonulması emredilmeyecektir." denilmektedir. Buna göre, çatma ve seyrüsefer hallerinde mağdurun vatandaşı olduğu devlete hiçbir şekilde yetki tanınmamaktadır.

Durum böyle olmakla birlikte bazı durumlarda bayrak devletinin dışındaki devletlerin de yetki kullanımına izin verilebilmektedir. Örneğin; korsanlık suçu, köle taşımacılığı, kesintisiz takip, ziyaret hakkı, uyruksuz veya aynı uyruklu taşıdığından şüphelenilen gemiler, meşru müdafaa, uyuşturucu madde ticareti, deniz kazalarında müdahale, izinsiz yayın gibi hallerde bayrak devletinin münhasır yetkisi bulunmamaktadır.

Özellikle ziyaret hakkı ve izinsiz yayın incelenirse şöyle ki, ziyaret hakkından kastedilen, geminin bayrağını inceleme ve gemide araştırma yapabilme hakkıdır. Milletlerarası teamül hukukunda her devletin, açık denizde bulunan bir geminin kimliği ve bayrağını tespit etmek amacıyla gemiye yanaşma hakkı bulunmaktadır.

Yine, açık denizdeki bir gemi veya tesisin, genel kamuoyunun etkilenmesi kastıyla milletlerarası kurallara aykırı şekilde yapılan radyo veya televizyon yayınlarının yapılmasını bastırmak için her devletin, izinsiz yayın yapan gemiye müdahalede bulunma hakları mevcuttur.

Kısacası, bayrak devletinin açık denizde münhasıran yetkisi bulunmakla birlikte bu duruma ilişkin bazı hallerde her devletin ilgili gemiye müdahalesi söz konusu olabilmektedir.

Detaylı Bilgi İçin;
Stajyer Avukat
Özge Akpınar
o.akpinar@ozgunlaw.com

Kaynakça:

1. 6102 Sayılı Türk Ticaret Kanunu
2. Dr. Derya Aydın Okur, Deniz Hukukunda Liman Devleti Yetkisi ve Denetimi, 12 Levha Yayınları, Nisan 2009

6769 SAYILI SINAİ MÜLKİYET KANUNU'NDA TESCİLLİ HAKKIN İLERİ SÜRÜLEMESİ

Sinai mülkiyete dayalı haklar, tescile bağlı haklardandır. Tescilin gerçekleşmesiyle birlikte, hak sahibi, bir takım hukuki korumalardan faydalanır. 10.01.2017 tarihinde yürürlüğe giren 6769 sayılı Sinai Mülkiyet Kanunu (SMK) ile 155. madde de uygulanırılık kazanmıştır.

Fikri mülkiyet haklarının ortak ilkelelerinden tescil ilkesi, bir buluşun mutlaka tescil edilmek için yapılan başvuru ile koruma altına alınması gerektiği ve gayri maddi mal olarak nitelendirilmesi ya da hukuki niteleme ile sınırlı aynı hak olarak hak sahibi tarafından üçüncü kişilere dermeyer edilebilecek şekilde koruma altına alınmasıdır. Türk hukukunda sinai haklar bakımından tescil ilkesi kabul edilmiştir. Dolayısıyla sinai haklar yönünden bir hakkın elde edilmesi için, marka, tasarım, buluşun kural olarak Türk Patent ve Marka Kurumu'na tescil edilmesi gerekmektedir.

SMK m.155; "Marka, patent veya tasarım hakkı sahibi, kendi hakkından daha önceki rüçhan veya başvuru tarihine sahip hak sahiplerinin açmış olduğu tecavüz davasında, sahip olduğu sinai mülkiyet hakkını savunma gerekçesi olarak ileri süremez." hükmünü haizdir. Benzer bir hüküm mülga 551 sayılı Patent Haklarının Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname (KHK)'nin 78. maddesinde yer almaktaydı. İlgili madde "Patent sahibi patentini kendi patentinden daha önceki rüçhan tarihine sahip olan patent sahiplerinin açmış olduğu patente tecavüz

davasında bir savunma gerekçesi olarak ileri süremez." şeklinde kendini göstermekteydi. 551 sayılı KHK'nın 78.maddesinde yer alan bu düzenlemeye ne 556 sayılı Markaların Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'de ne de 554 Sayılı Endüstriyel Tasarımların Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'de yer verilmiştir.

6769 sayılı SMK'nın yürürlüğe girmesiyle birlikte, yukarıda bahsedilen, tescilli hakkın kullanılmasının tecavüz oluşturmayacağı yönündeki prensibin varlığı da sona ermiştir. Söz konusu madde ile birlikte tescilli bir hakkın, bir davada davalı lehine bir sonuç doğurmayacağı hüküm altına alınmıştır. Bir başka deyişle, bahse konu madde hükmü ile sonraki tarihli tescil hukuka uygunluk nedeni olarak kabul edilmemiştir.

Uygulamada ise yerel mahkemelerin bu madde ile, tescilli bir hak yokmuş gibi yargılamaya yapması ve şartları mevcut ise tescilli markanın kullanılmasını yönünde ihtiyati tedbir verilmeleri mümkün olmaktadır.

Maddenin gerekçesine bakıldığında "Madde, sinai mülkiyet haklarına ilişkin yürürlükteki Kanun Hükmünde Kararnamelerden yalnız 551 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede bulunan bir maddedir. Doktrindeki görüşler ve yargı kararları ışığında, anılan düzenlemenin markalar ve tasarımlar için de uygulanması gerektiği sonucuna varılmıştır. Maddeyle, başkasının sinai mülkiyet hakkına tecavüz ettikle-

ri tespit edilen kişilerin, o sinai mülkiyet hakkından daha sonraki bir tarihte kendi adlarına yapılan tescile dayanmalarının önü kapatılmıştır. Sonraki tarihli tescil, bir hukuka uygunluk nedeni olarak kabul edilmemiştir. Böylece aradaki kullanımların şartları gerçekleşmişse hakka tecavüz oluşturacağı ve her ne kadar davalı taraf adına tescil mevcut olsa da bu dönemdeki kullanım için de şartları varsa tazminat sorumluluğunun doğacağı kabul edilmiştir." olduğu görülmektedir.

Mülga KHK'lar dönemindeki yerleşik yüksek yargı içtihatlarında da, önceki tarihli tescilli bir hakka iltibas ve tecavüz yaratıp yaratmadığına bakılmaksızın, tescilli bir hakkın kullanımının hukuka uygun olduğu, tescile dayalı hakkın hukuken ortadan kalkmadığı sürece, bu süreçteki kullanımının da tecavüz oluşturmadığı kabul edilmiştir. Bir diğer deyişle, Yargıtay'ın SMK'nın yürürlüğe girdiği tarihten önceki kararları hakkın tescil ile sağlandığı ve tescilin mutlaka korunmasına yönelik olduğu, bu durumda öncelikle bir hükümsüzlük davasının açılmasının gerektiği, hükümsüzlük davası sonuçlandıktan sonra bir kullanım mevcut ise tecavüzden bahsedilmesi söz konusu olmaktadır.

Ancak Yargıtay'ın bu görüşü SMK yürürlüğe girmeden önce de yumuşamaya başlamış, kararlarında kötü niyeti değerlendirmeye aldığı, tescil kötü niyetli ise bu tescilin hukuki koruma sağlamayacağı yönünde görüşünü değiştirmeye başladığı görülmüştür. Ancak SMK'nın 155. maddesinde kötü niyet şartı yer almamaktadır. Dolayısıyla iyi niyetli sonraki tescil sahiplerinin de tescil haklarına dayanamayacakları gibi bir sonuç ortaya çıkmaktadır. »

olayda davalının ürünlerinde yer alan işaretin, davacının ... no'lu şekil markasıyla aynı olduğu, böylece SMK'nın 159.maddesi ile HMK'nın 389-390.maddelerinde yazılı tedbir koşullarının olduğu gözetilerek, davacının istinaf isteminin kabulü ile aşağıdaki karar verilmesi gerekmiştir..." gerekçesiyle yerel mahkemenin ihtiyati tedbir talebinin reddine yönelik kararın kaldırılmasına karar vermiştir.

Detaylı Bilgi İçin;
Avukat
Esra Melis İstikbal
m.istikbal@ozgunlaw.com

Uygulamada ise hangi durumlarda 155. maddeye dayanılabileceği, maddenin şartları, madde kapsamında kötü niyet şartı aranmazken mahkemelerin kötü niyetin varlığını araştırmasının gerekip gerekmeyeceği sorularıyla karşılanmaktadır.

Kanun maddesine bakıldığında, önceki ve sonraki olmak üzere iki tescilin ve ayrıca açılmış bir tecavüz davasının mevcudiyetinin arandığı görülmektedir. Yine madde metninde rüçhan hakkı sahiplerinden de bahsedilmekle sadece tescilin zorunlu tutulmadığı da görülmektedir. Dolayısıyla bir öncelik hakkı da mahkemelerde dikkate alınabilecektir. Bunun yanı sıra herhangi bir hükümsüzlük davasının açılması zorunu değildir.

Rüçhan hakkının ne şekilde değerlendirilmesi gerektiği de bir başka tartışma konusu olarak ortaya çıkabilecektir. Rüçhana dayalı olan koruma tarihi geri gidebilmekle birlikte, tescil tarihi daha ileri tarihli olabilir. Madde hükmü açık olmayıp hususla ilgili sorunların ne şekilde çözüleceği mahkeme uygulamaları ve yüksek yargı içtihatları ile görülecektir.

Bir diğer ortaya çıkabilecek sorun ise, yabancı markaların Türkiye'de tescillidir. Nitekim geçmişte yabancı firmalara ait markaların, ülkemizdeki özel/tüzel kişiler tarafından tescil edilmiş, bu markaların Türkiye'de tescillerinde çeşitli problemlerle karşılaştıkları görülmüştür. Söz konusu

madde ile yabancı firmaların Türkiye'de piyasaya girmesine çözüm getirmekten ziyade zorlaştıracığını söylemek mümkündür.

Madde metnine baktığımızda, hükmün uygulanabilmesi için bir hükümsüzlük davası söz konusu olmadığı görülmektedir. Hüküm, tescil hakkı sahibi olan davalı için temel oluşturacak olan "tescile dayalı hakkın kullanımı" savunmasını engelleyici niteliktedir.

Uygulamada ise tescile güvenerek işlem yapan tarafın iyi niyetinin araştırılması gerektiği öne sürülmektedir. İyi niyetli olarak tescil yaptıran hak sahibinin daha sonra herhangi bir ihtiyati tedbir kararı ile hakkını kullanımının engellenmesiyle karşı karşıya kalmasının tescile olan güveni ortadan kaldıracağı, bu durumun ise fikri mülkiyet hukukunun ilkelerinden olan tescil ilkesiyle ters düşer nitelikte olacağı söylenebilir.

Uygulamada yerel mahkemelerin bu kararları örnek alarak, tescilli hakkın kullanılmasının ihtiyati tedbir kararlarıyla engellendiği görülmektedir. Nitekim İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi'nin 13.03.2018 tarih, 2018/280 E.-2018/616 K. sayılı kararı ile "...10 Ocak 2017'de yürürlüğe giren 6769 sayılı SMK'nın 155.maddesi gereğince marka tescilinin artık bir savunma gerekçesi olarak ileri sürülemeyeceği, yasa hükmünün ve madde gerekçesinin son derece açık olduğu somut

Kaynakça:

1. İstanbul Barosu, Sınai M. K'nun 1 yıllık uygulaması toplantısı notları, 10.05.2018
2. Suluk, Karasu, Nal; Fikri Mülkiyet Hukuku, Eylül 2017, Seçkin Yayıncılık
3. Fikri Mülkiyet Vekilleri Derneği Toplantı Notları, <https://ficpi.org.tr> (erişim tarihi: 08.11.2019)

KESİN KARARLAR YÖNÜNDEN MADDİ HATANIN DÜZLETİLMESİ TALEPLİ KARAR DÜZELTME

errors

Bilindiği üzere, olağan kanun yolları, henüz kesinleşmemiş olan kararlara karşı başvuru kanun yoludur. Olağan kanun yolları; İstinaf, Temyiz ve Karar Düzeltme kanun yollarıdır. Karar Düzeltme Yolu, istinaf kanun yolunun yürürlüğe girmesiyle birlikte ortadan kalkmıştır.

Olağanüstü kanun yolları, kesinleşmiş mahkeme kararlarına karşı gidilen bir yoldur. Hukuk yargılamasında olağanüstü kanun yolları; Yargılamanın yenilenmesidir.

Üst Mahkemenin kararlarındaki maddi hatalar karar düzeltme konusu olabilirler. Hukuki hatanın giderilmesi için bu yola gidilemeyeceği gerek doktrinde gerekse yargısal içtihatlarında tutarlılık ve kesinlik kazanmıştır. Buradaki maddi hatadan kast edilen, taraflarca ileri sürülen temyiz sebeplerinin tartışılmamış ve bir karara bağlanmamış olması eksikliğidir.

Taraflarca temyiz dilekçesinde, açıkça gösterilip Yargıtay kararında cevapsiz bırakılmış hususlar için karar düzeltme yoluna gidilebilmektedir. Bilindiği üzere karar düzeltme, olağanüstü ve sınırlı bir kanun yoludur. Bu sebeple de her davada bu yola başvurulması mümkün değildir. Maddi hatadan kaynaklı karar düzeltme yoluna başvurmak için karar düzeltme, mahkemeye ait olan ve hükmün özü ve esasına doğrudan doğruya etkili bulunan bir noksan veya hatanın ileri sürülmüş olsun veya olmasın Yargıtay'ca gözden geçirilmiş olması zorunludur.

Yargıtay içtihatları gereğince kesinleşmiş bir karar için karar düzeltme başvurusu-

nun bazı şartları taşınması zorunlu kılınmıştır. Bu şartlara değinecek olursak;

-Kararda ya maddi bir olayın yani dosyadaki bilgi ve belgelerle belirlenmiş ya da belirlenebilen şekilde karada dikkate alınmamış bulunması,

-Ya da, karada hukuki bir hata yapılmış olmakla birlikte, bu hukuki hatanın kanun yolu başvurusunda taraflarca bir neden olarak ileri sürülsün, sürülmesin Üst Mahkeme tarafından tartışmasız, cevapsiz bırakılması,

Şeklinde bir maddi olgunun ya da durumun söz konusu bulunması aranmıştır. Bu şartları taşıyan kesinleşmiş bir karar için karar düzeltme başvurusunda bulunulabilir.

Temyiz incelemesi esnasında yapılan "maddi hata nedeni" ile dosyanın "yeniden incelenmesi" ve "kararın düzeltilmesi" yerleşik Yargıtay içtihatları ile de sabit olduğu üzere evrensel hukukun temel ilkelerinin vazgeçilmez bir gereği olup ve karşı tarafın maddi hataya bağlı olarak verilen bu karar neticesinde haksız bir kazanç sağlamanın ve tarafların mülkiyet ve adil yargılanma haklarının ihlal edilmesinin önüne geçilmesi için getirilmiş bir uygulamadır.

Üst mahkemelerde dosyada mevcut bulunan delillerin yokmuş gibi kabul edilerek hatalı tespitlerde bulunulması "açık ve maddi hata" olmakla birlikte, tek başına kararın kaldırılması için yeterlidir. Buna dayanarak taraflar kesinleşmiş kararlar için de verilen kararda maddi hata olduğu-

nu ileri sürerek kararın düzeltilmesini talep edebileceklerdir.

Yukarıda da açıklamış olduğumuz üzere Bölge Adliye Mahkemelerinin göreve başlamasıyla karar düzeltme süreci ortadan kalkmıştır. Ancak karar düzeltme yolunun kapalı olduğu hallerde dahi , maddi yanılıya dayalı kararlar karar düzeltme yoluyla düzeltilebilir.

Yargıtay 14. Hukuk Dairesi 2015/15137 E. 2016/940 K. Sayılı ilamı; "Her ne kadar sulh hukuk mahkemesi kararlarına karşı karar düzeltme talebinde bulunulmaz ise de Dairemizce yapılan incelemede, bozma kararından sonra mahkemeye sunulan mirasçılık belgesine göre'nın da muris'nın mirasçılarında biri olduğu ve hayatta olmadığı, aynı zamanda muris'nın mirasçıları olan çocukları, ... ve'nın davada davalı olarak yer aldıkları halde kararın sehven bozulduğu anlaşıldığından, davacı vekilinin maddi hatanın düzeltilmesine yönelik talebinin kabulü ile Dairemizin 08.06.2015 günlü ve 2014/13183 Esas, 2014/6337 Karar sayılı ilamı kaldırılarak davalı Hazine vekilinin temyiz itirazlarının yeniden incelenmesine geçilmiştir. 492 sayılı Harçlar Kanununun 13/j maddesi gereğince Hazine harçtan muaf olduğu halde hüküm sonucunda diğer paydaşlarla birlikte Hazine'nin de harçtan sorumlu tutulması doğru görülmemiş ise de bu husus kararın bozulmasını ve yeniden yargılamaya yapılmasını gerektirmediğinden HUMK'nın 438/7 maddesi gereğince hüküm sonucunun aşağıdaki şekilde düzeltilerek onanmasına karar vermek gerekmiştir." »

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle davacı vekilinin maddi hatanın düzeltilmesi isteminin kabulü ile Dairemizin 08.06.2015 tarihli, 2014/13183 Esas, 2014/6337 Karar sayılı bozma ilamının KALDIRILMASINA, davalı Hazine vekilinin temyiz isteminin yeniden yapılan incelemesi sonucunda temyiz itirazlarının kabulü ile hüküm sonucunun harçla ilgili 2. bendinin çıkarılarak yerine "satış bedeli üzerinden alınacak binde 11,38 harçtan davalı Hazine hissesine düşen kısım çıkarıldıktan sonra geri kalan harcin davalı Hazine dışındaki paydaşlardan payları oranında tahsili ile Hazineye gelir kaydına" ibaresinin eklenmek suretiyle düzeltilmesine, hükmün DÜZELTİLMİŞ ve DEĞİŞTİRİLMİŞ bu şekli ile ONANMASINA, peşin yatırılan harcin istek halinde yatıran davacı tarafa iadesine, 26.01.2016 tarihinde oybirliği ile karar verildi"

Kanaatimizce karar düzeltme başvuru süresi HMK'da yer alana 15 günlük süre ile sınırlı şekilde esas alınmamalıdır. Bizce ortada kesinleşmiş bir karar bulunduğundan kişi makul bir süreyi aşmamak kaydıyla 15 gün sonra da kararda maddi hata olduğunu iddia ederek karar düzeltme yoluna başvurmalıdır.

Karar düzeltme yolunun davaya tatbik edilen usul kurallarının bir önemi bulunmaksızın her zaman açık olduğuna ilişkin Yargıtay 21. Hukuk Dairesinin emsal bir kararını mevcuttur. Keza karar içeriğinden anlaşılacağı üzere, "hukuksal değerlendirme ve denetim dışında, "maddi olgulara yönelik, ilk bakışta yanlışlığı olduğu açık ve belirgin olup, her nasılsa, inceleme sırasında gözden kaçmış" hususlar ile ilgili olarak "her zaman" karar düzeltme yoluna başvurulabilecektir.

Yargıtay 21. Hukuk Dairesi 2015/18057 E. 2015/22063 K. Sayılı kararında; İş Mahkemeleri Kanununun 8/3. maddesi gereğince İş Mahkemelerinden verilen kararlara ve buna bağlı Yargıtay ilamına karşı karar düzeltme yolu kapalıdır. Ancak; Yargıtay onama ya da bozma kararlarında açıkça maddi hatanın bulunduğu hallerde, dosyanın yeniden incelenmesi mümkündür. Zira maddi yanlışlığa dayalı olarak verilmiş onama ya da bozma kararları ile hatalı biçimde hak sahibi olmak, evrensel hukukun temel ilkelerine ters düştüğünden karşı taraf yararına sonuç doğurmamalıdır. Dairemizin giderek Yargıtay'ın yerleşmiş görüşleri de bu doğrultudadır (...) Bu nedenledir ki; Yargıtay; bu güne değin maddi yanlışlığının belirlendiği durum-

larda soruna müdahale etmiş baştan yapılmış açık maddi yanlışlığın düzeltilmesini kabul etmiştir. Kaldı ki kimi açık maddi yanlışlığa dayalı ve yanlışlığı son derece belirgin haksız ve adaletsiz sonuçların giderilmesi kamu düzeni açısından zorunludur. Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 2002/10-895E ve 2002/838K, 2003/21-425E ve 2003/441K sayılı kararları da bu doğrultudadır." ; Yargıtay Hukuk Genel Kurulu 2013/2361 E. , 2015/1728 K. 21/05/2013 tarihli kararı; İş Mahkemeleri Kanununun 8/3. maddesi gereğince İş Mahkemelerinden verilen kararlara ve buna bağlı Yargıtay ilamına karşı karar düzeltme yolu kapalıdır.

Ancak; Yargıtay onama ya da bozma kararlarında açıkça maddi hatanın bulunduğu hallerde, dosyanın yeniden incelenmesi mümkündür. Zira maddi yanlışlığa dayalı olarak verilmiş onama ya da bozma kararları ile hatalı biçimde hak sahibi olmak, evrensel hukukun temel ilkelerine ters düştüğünden karşı taraf yararına sonuç doğurmamalıdır. Dairemizin giderek Yargıtay'ın yerleşmiş görüşleri de bu doğrultudadır." ; Hukuk Genel Kurulu 2015-06-19 Tarihli Karar K.2015/1728E. 2013/2361 sayılı kararı ; (...) Gerçekten, 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanununun 8/son maddesi uyarınca, iş mahkemelerince verilen kararlara ilişkin Yargıtay ilamına karşı karar düzeltme yolu kapalıdır. Ancak, maddi yanlışlığa dayalı kararlar bu kuralın dışındadır. Onama ve bozma kararlarında açıkça maddi hatanın bulunması halinde dosyanın yeniden incelenmesi mümkündür.. (...) Hukuk Genel Kurulundaki görüşmeler sırasında, Kanunun tanımadığı bir hakkın içtihat yolu ile tanınmasının özellikle miktar yönünden ve sürenin kaçırılmış olması nedeni ile karar düzeltme talepleri ret edilen kararlar yönünden eşitlik ilkesine aykırı olacağı gerekçesi ile direnme kararının onanması gerektiği görüşü ileri sürülmüş ise de çoğunluk tarafından bu görüş kabul edilmemiştir."

Sonuç olarak, üst kanun yolu başvurusu incelemesi esnasında yapılan bu "maddi hata ya da hatalar" nedeni ile, yukarıda detaylı olarak izah edileceği üzere, Hukuk Muhakemeleri Kanunu kapsamında karar düzeltme yolunun açık olup olmadığı hususlarının bir önemi bulunmaksızın, bu hususta yerleşik bulunan Yargıtay içtihatları kapsamında, yapılan maddi hatalar nedeni ile "yeniden incelenmesi" ve maddi hataya dayalı yanlış kararın "kararın düzeltilmesi" iddiasıyla karar düzeltme başvurusunda bulunulabilmektedir.

Yargıtay Kararı - 10. HD., E. 2017/6373 K. 2018/64 T. 15.1.2018 tarihli karar; İş Mahkemeleri Kanun'unun 8/3'üncü maddede hükmü uyarınca İş Mahkemelerince verilen kararlara ve buna bağlı Yargıtay ilamına karşı karar düzeltme yolu kapalıdır. Ne var ki, Yargıtay onama ve bozma kararlarında açıkça maddi hatanın bulunması hallerinde dosyanın yeniden incelenmesi mümkündür. Zira maddi yanlışlığa dayanılarak verilmiş olan onama ve bozma kararları ile hatalı biçimde hak sahibi olmak evrensel hukukun temel ilkelerine ters düştüğünden karşı taraf yararına sonuç doğurmamalıdır."

Detaylı Bilgi İçin;
Avukat

Gülden Mehmed Altın
g.altin@ozgunlaw.com

Kaynakça:

1. KUNTER, Nurullah, Ceza Muhakemesi Hukuku, 2010, s. 1047.
2. YCGK. 2.11.1981, 6/253-361.
3. MALKOÇ, İsmail, İctihat Değişikliği Nedeniyle Karar Düzeltme ve Yargılamanın Yenilenmesi.
4. Yargıtay Kararı - 10. HD., E. 2017/6373 K. 2018/64 T. 15.1.2018 tarihli karar
5. Yargıtay Hukuk Genel Kurulu 2013/2361 E. , 2015/1728 K. 21/05/2013 tarihli ilamı.
6. Yargıtay 21. Hukuk Dairesi 2015/18057 E. 2015/22063 K. Sayılı ilamı.
7. Yargıtay 14. Hukuk Dairesi 2015/15137 E. 2016/940 K. Sayılı ilamı.

Boşanma Davası Devam Ederken Eşlerin Birbirine Açtığı Tasarrufun İptali Davasında Yargıtay'dan Hukuki Yarar Yokluğu Kararı

Eşlerin boşanma davaları devam ederken henüz boşanma davası karara bağlanmadan eşler üzerlerine kayıtlı olan malvarlığını uygulamada çoğu zaman üçüncü kişilere devrederek malvarlığı kaçırma yoluna gitmektedirler. Buna ilişkin olarak, taşınmazın kötüniyetli olarak mal kaçırma amacıyla devredilmesi hallerinde diğer eş tarafından mal kaçırılan eşe ve devre konu malı alan üçüncü kişiye karşı dava açma yoluna gidilmektedir.

Mal rejiminin tasfiyesi davası açılmış ise söz konusu üçüncü kişiye ihbarda bulunarak da devredilen mala ilişkin talepte bulunulabilir. Bu kapsamda, devredilen mallara ilişkin devir alan üçüncü kişilerin de sorumluluğuna gidilebilmektedir.

Aynı şekilde, İİK.m.277 gereği de borçlu eşin malvarlığını üçüncü kişiye kötüniyetli şekilde devretmesi halinde alacaklı eş, tasarrufun iptali davasını açabilecek ve iptal ve tescile gerek olmaksızın taşınmazın haciz ve satışına karar verilmesini sağlayabilecektir. Yargıtay 17. Hukuk Dairesi, konu ile ilgili olarak, eşler arasında boşanma davası devam ederken ve henüz katılma payı davası açılmadan ikame edilen tasarrufun iptali davalarında dava-

yı açan eşin davayı açmasında hukuki yararı olmadığından Yerel Mahkeme kararının bozulmasına karar vermiştir.

İlgili ilamda; "Davacının iddiasını kanıtlaması halinde iddianın taşınmazın aynına ilişkin olmadığı, alacağın tahsiline yönelik bulunduğu da gözetilerek İİK'nın 283/1,2.maddesi kıyasen uygulanarak iptal ve tescile gerek olmaksızın davacının taşınmazların haciz ve satışını isteyebilmesi yönünden hüküm kurulması gerekecektir.

Somut olayda, davacı ile davalı ... arasında boşanma davasının Fransa'da açıldığı ve henüz sonuçlanmadığı anlaşılmaktadır. Boşanma olmadığı için açılmış bir katkı payı alacağı davası da bulunmamaktadır.

Bu halde davacının bu davayı açmakta hukuki yararı olmadığından davanın reddine karar verilmesi gerekirken hatalı değerlendirme ile yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır. Kabule göre ise, davanın subut bulması halinde İİK'nun 283/1,2.maddesinin kıyasen uygulanması gerekirken tapunun iptali ile davalı adına tesciline karar verilmesi de isabetsizdir" denilerek bozmanın gerekçesi oluşturulmuştur.

Söz konusu Yargıtay ilamına göre, eşler arasında boşanma olmadan, katkı payı alacağına ilişkin dava açılıp neticelenmeden eşlerden birinin diğerine karşı tasarrufun iptali davası açmasında hukuki yararı bulunmamaktadır.

Kaynak: www.yargitay.gov.tr

Yargıtay'dan Otellerde Düşün Yapılmasını Engellen Kararı

İstanbul'da düşün salonu işletmecilerinin açmış olduğu dava sonucunda Yargıtay "Düşün yapma ruhsatı" bulunmayan otellerde düşün yapılmasının önüne geçti.

İstanbul Toplantı ve Düşün Salonu İşletmecileri Esnaf Odası'nın (İSTDO) tarafından düşün salonu işletme ruhsatı olmadığı halde düşün organizasyonu düzenlenmesinin haksız rekabet ve hukuka aykırı olduğu iddiasıyla dava açıldı. Bakırköy 3. Asliye Ticaret Mahkemesi tarafından görülen dava kapsamında yapılan yargılama neticesinde; "ruhsatsız" düşün faaliyeti yapılamayacağına hükmedilirken söz konusu karardan işletmelerin çoğu etkilenmiş durumda. Yerel Mahkemenin kararına karşı kanun yoluna başvuran davalı işletmenin yapmış olduğu başvuru neticesinde ise Yargıtay 11. Hukuk Dairesi tarafından 09.03.2013 tarihinde mahkemenin kararı oybirliğiyle onanmasına karar verildi. Yargıtay 11'inci Hukuk Dairesi'nin verdiği karara göre, ruhsatında 'özellik arz eden bina' ve faaliyet konusu olarak düşün salonu yazmayan restoran, otel, sosyal tesisler, cafe, kır kahvesi gibi işletmelerde düşün yapılamayacak.

Söz konusu Yargıtay kararı, beş yıldızlı oteller, tarihi köşkler, yalılar, saraylar gibi yerleri de kapsamakta olup; bu itibarla ruhsatlarında düşün salonu yazmadığı için bu gibi yerlerde düşün yapılamayacak. Ruhsatı olmadığı halde düşün yapan işletmelerin söz konusu karara rağmen düşün yapması halinde ise ilgili belediyeler tarafından mevcut işletme ruhsatlarını kaybetme tehlikeleri bulunmaktadır.

Bu karar, Belediyelerden düşün faaliyeti ruhsatlarının daha kolay alınabilmesi için işyeri açma ve çalışma ruhsat yönetmeliğindeki 5. Maddede belirtilen "özellik arz eden bina" şartının çıkarılarak, düşün yapan işletmelere kolay bir şekilde ruhsat verilmesini gündeme getirmektedir.

Kaynak: www.yargitay.gov.tr

Kişisel Verileri Koruma Kurumundan Kimlik Sorgulama Yapılan Programları Kullanan Şirketleri İlgilendirecek Karar

Muhtelif yollarla elde edilen veriler üzerinden vatandaşların kimlik ve iletişim bilgileri gibi kişisel verilerinin sorgulanmasına imkân tanıyan yazılım/program/uygulamaların kullanılmakta olduğu yönündeki şikayetler üzerine inceleme yapan Kişisel Verileri Koruma Kurumu tarafından verilen 18.10.2019 tarihli 2019/308 E. Sayılı karar bu programları kullanan şirketleri yakından ilgilendirmekte.

Birtakım yöntemler ile kişilerin verilerini sorgulayabilen bu sorgular kapsamında kimlik ve iletişim bilgilerini tespitine imkân tanıyan yazılım ve programları kullananlar hakkında Kuruma yapılan şikayetlerin değerlendirilmesi neticesinde Kurum tarafından kişilerin kişisel verilerinin güvenliğine ilişkin bu açığın önüne hem Kişisel Verilerin Korunması Kanunu kapsamında hem de Türk Ceza Kanunu kapsamında geçilmesi amaçlanmıştır.

Zira, Kurum tarafından öncelikle bu programı kullananlar hakkında Savcılıklara ihbarda bulunulacağı belirtilmiştir. Ayrıca, veri sorumluları hakkında 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanununun 18 inci maddesi hükmü çerçevesinde idari işlem tesis edileceği belirtilmiştir.

Burada, öncelikle değerlendirilmesi gereken husus söz konusu programların/yazılımların kişisel verileri hangi yöntemler ile ve ne şekilde temin ettiği hususudur. Zira, bu verileri elde etme yönteminin hukuki bakımdan uygun olup olmadığı hususu gündeme gelmektedir. Ancak, Kurum tarafından bu konuda özel bir şart belirtilmeksizin bu yazılım/programları kullananlara ilişkin cezai ve idari işlemlerin yapılacağı belirtilmiştir.

21.11.2019 tarihinde Resmi Gazete'de yayınlanan Kurum Kararı ile birlikte birtakım yöntemlerle elde edilen kişisel verilerin sorgulanmasına ilişkin programların kullanılmasının hem suç oluşturduğu hem de kişisel verilerin korunması hakkını da ihlal ettiği sonucuna varılmaktadır.

Kaynak: www.resmigazete.gov.tr

KONKORDATO VE ÇEKLE İLGİLİ KARŞILIKSIZDIR İŞLEMİNE SEBEBİYET VERME SUÇU

6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 795. maddesinde çeklerin görüldüğünde ödeneceği, buna aykırı kayıtların yazılmamış sayılacağı düzenlenmiştir. Buna göre çekin üzerinde yazan düzenlenme tarihine göre kanuni ibraz süresinde muhatap bankaya ibraz edilen çekin hamile ödenmesi gerekmektedir. Bu düzenlemenin amacı çekin kredi aracı olarak değil ödeme aracı olarak kullanılmasını sağlamaktadır.

5941 sayılı Çek Kanunu'nun üçüncü maddesi ile "31/12/2020 tarihine kadar, üzerinde yazılı düzenleme tarihinden önce çekin ödenmek için muhatap bankaya ibrazı geçersizdir" çeklerin düzenlenme tarihinin ileri tarihli yazılabileceği ve bu tarihten önce çeklerin bankaya ibrazının geçersiz olduğu düzenlenmiş, aslında TTK'da ödeme aracı olarak düzenlenen çeklerin ileri tarihli yazılarak düzenlenebilmesine yani çekin ticari hayatta kredi aracı kullanılmasına izin verilmiştir. Ülkemiz haricinde çeklerin kredi aracı olarak kullanılması mümkün değilken Türkiye'deki ticari alışkanlıklar gereği kanun koyucu, belirli bir tarihe kadar çeklerin ticari hayatta kredi aracı olarak kullanılması sağlanmıştır.

Çek Kanunu'nun 5. maddesine göre, çekle ilgili karşılıksızdır işlemi yapılmasına sebebiyet veren kişi hakkında uygulanacak ilk yaptırım adli para cezasıdır. Karşılıksızdır işlemine sebebiyet veren kişi hakkında karşılıksız kalan çek tutarından az olmak üzere 1500 güne kadar adli para cezasına hükmolunur. Türk Ceza Kanunu'nun 106. maddesindeki adli para cezasının infazı hakkındaki hüküm gereği adli para cezası ödenmezse ve adli para cezası taksitler halinde belirlenmiş ise geri kalan borç tamamen tahsil edilecek ve ödenmeyen kısma karşılık gelen gün miktarı hapis cezasına çevrilecektir. Çek Kanunu'nun 5/11 maddesi gereğince ise hapis cezasının yerine yerine kamuya yararlı bir işte çalışma hükümleri bu suçta uygulanmayacaktır.

Yazımız konusu konkordato sürecinin bu suça etkisi üzerinedir. Borçlarını mevcut haliyle ödeyemeyecek olan gerçek ve tüzel kişi, borçlarını belirli bir yapılandırma ile ödemesi üzerine kurulu konkordato projesinin tasdiki talebiyle mahkemeye başvurduğu takdirde ve gerekli şartlar mevcutsa mahkeme, borçluya hakkında geçici mühlet, sonrasında ise yine şartlar

mevcutsa kesin mühlet süreleri vermektedir. Bu süreler zarfındaki tedbir kararları neticesinde borçlu geçici mühlet kararı tarihinden önceki borçlarını yapılandırarak ödeme imkânı bulacaktır. Nihayetinde projenin tasdik edilmesi alacaklıların belirli bir kabul oyuyla sağlanacaktır, projenin tasdiki konkordato projesinin aleyhinde oy kullanan alacaklıları da bağlayacaktır.

Geçici mühlet ilanından sonra keşide edilmiş ve vadesi bu tarihten sonra ve mühlet içerisinde gelen çekler, konkordato projesine dahil edilemeyeceğinden bu çekler için konkordatonun suça etkisi sadece fail yönündendir. Konkordato davasını yürüten mahkemece, konkordato sürecinde çek hesabını yönetimi, bu hesaba para aktarma, çek hesabı üzerinde tasarruf etme gibi yetkilerin şirket yönetim organından alınıp komiserine verilmesi yönünde bir karar verilmişse ve bankaya ibraz edilen çek, komiserin yetkili olduğu dönemde karşılıksız çıkmışsa şirket yetkililerin cezai sorumluluklarından bahsedilemez, ancak bu yetkiler şirket yetkilisinden alınıp komiserine verilmemişse şirket yetkililerin cezai sorumluluklarının olacağı kabul edilmelidir. Borçlu çekin ibraz tarihinde konkordato mühleti içerisinde olmasına rağmen konkordato mühletinin çek düzenlemeye engel olduğuna ve çekin karşılığının bankada bulundurma sorumluluğunu kaldırmadığına ilişkin bir hüküm bulunmaması ve çekin projeye dahil olmamasıdır.

Geçici mühlet tarihinden önce keşide edildiği ispatlanmış ve vadesi konkordato mühleti içerisinde gelen çekler de konkordato projesine dahil değildir ancak çekin verilmesinin sebebi olan ticari ilişkiden doğan borç projeye dahil edilebilmektedir, bu durum yukarıda izah edildiği gibi çekin ülkemizde şuan ileri tarihli düzenlenebilen bir kredi aracı olarak kullanılabilmesidir. Böyle bir durumda çek, bankaya ibraz edildiğinde tedbir kararları gereğince muhatap bankaca ödeme yapılmayacaktır. Bu durumda borçlunun süresinde çek karşılığının muhatap bankada bulundurmasının sebebi emredici kanun emrinden kaynaklandığından, suçun oluşması için asıl kurusun kasit olduğundan çekin ibrazında karşılığının bulunmamasında keşidecinin kasit ile hareket ettiğinden bahsedilemeyeceği ve ilgilinin cezai sorumluluğunun bulunmadığına ilişkin görüşler bulunmaktadır. Ancak bu durumda henüz projenin tasdik edilip edilmeyeceği

belli olmadığından konkordato davasının bekletici mesele yapıp yukarıdaki paragraftaki hususlar da değerlendirilerek karar verilmesi gerekmektedir.

Vadesi geçici mühlet ilanından önce olan ve karşılıksızdır işlemi yapılan çekler için konkordatonun suça etkisi iki farklı durum için değerlendirilmelidir. Yargıtay 19. Ceza Dairesi, 2019/23974 E. 2019/9339 K. sayılı kararı ile konu hakkındaki hukuki tartışmalara açıklık getirmeye çalışmıştır. Bu karara göre karşılıksız çek suçu ile ilgili yargılama yapan mahkeme ilk olarak devam eden konkordato davasının eldeki dava yönünden bekletici mesele yapılması gerektiğidir. Konkordato davasının sonucuna göre yani projenin tasdik edilip edilmeyeceği veya konkordato davasının herhangi bir sebeple reddi gibi durumlarda suçun oluşup oluşmadığı farklılık gösterecektir. İlk olarak konkordato projesinin tüm koşullar sağlanarak mahkemece tasdiki halinde çek hakkında karşılıksızdır işlemine sebebiyet verme suçunun unsurları oluşmadığından sanığın beraatine karar verilmesi gerekmektedir. Bunun nedeni konkordato projesi tasdik edilerek tüm borçlular ile anlaşma sağlanmış olmasıdır. Yukarıda izah edildiği gibi aslında konkordato süreci, borçlu ve alacaklıların aslında alacağın yapılandırılması konusunda vardıkları bir anlaşmadır. Konkordatonun tasdiki proje hakkında olumlu veya olumsuz oy kullanmış bütün alacaklıları bağlayacağından karşılıksız çek hamili alacaklı da oy tercihini hangi yönde kullanmış olursa olsun bu anlaşmaya kanunen dâhil olduğundan sonuca katlanmak zorunda kalacaktır.

Vadesi konkordato mühletinden önce olan çeklerin karşılıksız çıkması durumunda ve konkordato davasının reddedildiği hallerde ise karşılıksız çek şikâyetinin devam etmesi gerekmektedir. Konkordato davası reddedildiği için artık bu hususun karşılıksız çek şikâyeti yargılmasına bir etkisi bulunmayacaktır.

Detaylı Bilgi İçin;

Avukat

Furkan Duru

f.duru@ozgunlaw.com

İNTERNET ORTAMINDA YAPILAN YAYINLARIN DÜZENLENMESİ VE BU YAYINLAR YOLUYLA İŞLENEN SUÇLARLA MÜCADELE EDİLMESİ HAKKINDA KANUN VE CEZA MUHAKEMESİ KANUNUNA GETİRİLEN DÜZENLEME

7188 sayılı ve 17 Ekim 2019 tarihli Resmi Gazete’de yayınlanan “Ceza Muhakemesi Kanunu Ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” (“Yeni Kanun”) uyarınca, 04/05/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun’da (“Kanun”) da düzenleme yapma yoluna gidilmiştir.

Yazımızda, Yeni Kanun ile eklenen fıkraya değinmeden evvel Kanun’un içeriği ve uygulanışından kısaca bahsetmek yerinde olacaktır.

Ülkemizde, “internet ortamında bulunan bir içeriğe ya da doğrudan bir internet sitesine erişimi engelleme” kavramı, ilk olarak 5651 sayılı Kanun ile 4 Mayıs 2007 tarihinde hayatımıza girmiştir. Öncelikle belirtmeliyiz ki, “erişimin engellenmesi” bir yaptırım değil, bir tedbir niteliğindedir. İnternet ortamında yayınlanan içeriğe erişimin engellenmesi kararı, adli makamlarca adli tedbir olarak verilebileceği gibi idari makamlarca da verilebilir. Kanun’daki düzenlemeye bakıldığında genel olarak erişimin engellenmesi kararlarının Türk ceza hukuku mevzuatı hüküm ve ilkelerine uygun olarak adli mercilerce alınmasının öngörüldüğü görülmektedir.

Erişimin engellenmesi ve engellenen kaldırılması kararlarının uygulanması ve ise, 26716 sayılı ve 30/11/2007 tarihli Resmi Gazete’de yayınlanan İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesine Dair Usul ve Esaslar Hakkında Yönet-

melik uyarınca, Bilgi ve Teknolojileri Kurumu (“BTK”) ve Erişim Sağlayıcıları Birliği (“Birlik”) tarafından gerçekleştirilmektedir.

İnternette yayımlanan içeriklerin çıkarılması kararı alınabilecek durumlar Kanun’unun 8. ve 9. maddelerinde düzenlenmiştir. Genel hatlarıyla, ilgili yayının aşağıdaki hallerden birine sebebiyet vermesi durumunda, ilgili yayına erişimin engellenmesi kararı alınabilmektedir:

- Kişilik haklarının ihlali,
- TCK’da düzenlenen bir suçun teşkil etmesi,
- Özel hayatın gizliliğinin ihlali,
- 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu’nun ihlali,
- İnternette unutulma hakkının kullanılmış olmasına rağmen bu hakkın ihlali,
- Yaşam hakkı ile kişilerin can ve mal güvenliğinin korunması, millî güvenlik ve kamu düzeni için gerekli olması.

Erişimin engellenmesi kararı yetkili makamlarca re’sen alınabildiği gibi, şikâyet üzerine de alınabilmektedir.

Her bir süjenin sorumluluk ayırımının belirlenebilmesi bakımından Kanun’da kullanılan terminolojinin anlaşılması önem taşımaktadır. Zira “erişim sağlayıcı” “içerik sağlayıcı” “yer sağlayıcı” kavramları zaman zaman yanlış anlaşılabilir.

Kanunda, “içerik sağlayıcı” ile kastedilen, internet ortamında kullanıcılara sunulan her türlü veriyi üreten, değiştiren ve sağlayan gerçek veya tüzel kişilerdir. Her ne-

kadar tanımlamadan, adeta www.abc.com adresinde yayınlanan yazıyı internet ortamından bağımsız olarak fiziki ortamda yazan kişinin “içerik sağlayıcı” olacağı anlaşılabilir, yazıyı yazan kişinin içerik sağlayıcı olması için yazıyı bizzat kendisinin yazmış olması gerekmemekte, bu yazıyı internet ortamında paylaşan kişi, yani o yazının “internet ortamındaki üreticisi” olması gerekmektedir. Bir başkasına ait yazılı, görsel ya da işitsel verinin, o kişinin izni olmaksızın internet ortamında paylaşarak fikri mülkiyet haklarının ihlal edilmesi, ayrı bir uyuşmazlık konusudur.

Bu durumda, örneğin, oluşturduğu blogda fotoğraf ve yazılarını paylaşan bir kişi, internet ortamındaki sözlük ve forumlarda yazı yazan kişiler içerik sağlayıcı olacaktır.

Kullanıcılarına kablolu ya da kablosuz olarak internet ortamına erişim olanağı sağlayan her türlü gerçek veya tüzel kişi ise Kanun’da “erişim sağlayıcı” olarak ifade edilmiştir. Erişim sağlayıcıya örnek olarak Superonline, TTNET, kablonet vb. gibi belli bir ücret karşılığında kullanıcılarının internete bağlanmasını sağlayan firmalar gelebileceği gibi telefonumuzdaki internet paketinin sağlayıcısı olan Turkcell, Vodafone gibi operatörler de belirtilebilecektir. Erişim sağlayıcılar için aynı zamanda “internet servis sağlayıcı” (İSS) kavramı da kullanılmaktadır. “Toplu kullanım sağlayıcı” ise, kişilerle belli bir yer ve belli bir süre içerisinde internet ortamı kullanım olanağı sağla- »

sağlayan gerçek ve tüzel kişileri ifade etmektedir. Wi-fi ağı bulunan bir okulda okul yönetimi, bir kafede ise kafe işletmecisi toplu kullanım sağlayıcı olacaktır.

Erişimin engellenmesi kararı hangi sebeplerle alınabilir?

A) Kanun'un sekizinci maddesinde sayılan suçları teşkil ettiğine ilişkin yeterli şüphe bulunması durumunda, ilgili içeriğe erişimin engellenmesine karar verilebilmektedir. Bu suçlar:

a) 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda yer alan

- 1) İntihara yönlendirme (madde 84),
- 2) Çocukların cinsel istismarı (madde 103, birinci fıkra),
- 3) Uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanılmasını kolaylaştırma (madde 190),
- 4) Sağlık için tehlikeli madde temini (madde 194),
- 5) Müstehcenlik (madde 226),
- 6) Fuhuş (madde 227),
- 7) Kumar oynanması için yer ve imkân sağlama (madde 228), suçları.

b) 25/7/1951 tarihli ve 5816 sayılı Atatürk Aleyhine İşlenen Suçlar Hakkında Kanunda yer alan suçlar.

Erişimin engellenmesi kararının alınması ve uygulanması bakımından, sekizinci maddesinin ikinci fıkrasında, Ceza Muhakemeleri Kanunu ("CMK") ile uyumlu bir düzenleme yapma yoluna gidildiği görülmektedir:

"Erişimin engellenmesi kararı, soruşturma evresinde hâkim, kovuşturma evresinde ise mahkeme tarafından verilir. Soruşturma evresinde, gecikmesinde sakınca bulunan hallerde Cumhuriyet savcısı tarafından da erişimin engellenmesine karar verilebilir. Bu durumda Cumhuriyet savcısı kararını yirmi dört saat içinde hâkimin onayına sunar ve hâkim, kararını en geç yirmi dört saat içinde verir.

Bu süre içinde kararın onaylanmaması halinde tedbir, Cumhuriyet savcısı tarafından derhal kaldırılır. Erişimin engellenmesi kararı, amacı gerçekleştirecek nitelikte görülürse belirli bir süreyle sınırlı olarak da verilebilir. Koruma tedbiri olarak veri-

len erişimin engellenmesine ilişkin karara 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre itiraz edilebilir."

Sulh ceza hakimliği, mahkeme veya Cumhuriyet savcısı tarafından verilen erişimin engellenmesi kararı da gereği yapılmak üzere BTK'ya gönderilmektedir. Yönetmelik uyarınca, BTK, hâkim, mahkeme veya Cumhuriyet savcısı tarafından verilen ve kendisine gönderilen erişimin engellenmesi kararlarını, gereği derhal yapılmak üzere elektronik ortamda erişim sağlayıcılara bildirmektedir.

Aynı maddenin dördüncü fıkrasında ise, adli makamların talebi olmaksızın, idari bir kurum olan BTK'ya doğrudan erişimin engellenmesi kararı verebilme yetkisi tanınmıştır. BTK,

(i) sekizinci maddenin ilk fıkrasında belirtilen suçları oluşturan yayınların içerik veya yer sağlayıcısının yurt dışında bulunması durumunda ya da,

(ii) içerik veya yer sağlayıcısının yurt içinde ya da yurt dışında bulunmasına bakılmaksızın, ilgili yayınların çocukların cinsel istismarı, müstehcenlik veya fuhuş suçlarını oluşturmada re'sen erişimin engellenmesi kararı verebilmektedir.

Kanun'da her ne kadar BTK'nın ilgili erişim engelleme kararına konu içeriği oluşturanların belirlenmesi hakkında suç duyurunda bulunma yükümlülüğü getirilmiş ve kovuşturmaya yer olmadığına karar verilmesi halinde ilgili engelleme kararının hükümsüz kalacağı belirtilmişse de, idari bir merci olan BTK'nın bizzat erişim engelleme kararı vererek uygulayabilmesi ve ilgili kararı sulh ceza hakiminin onayına sunmasının gerekli görülmemesi, bir koruma tedbirinin adli bir merci denetiminden geçmeksizin uygulanması gibi hukuk devleti ilkesine bağdaşmaz bir sonuç doğurmaktadır.

Her ne kadar işbu düzenlemenin çocukların cinsel istismarı ve fuhuş suçları için ivedilikle uygulanma ve doğabilecek zararların önlenmesi bakımından amaca uygun olduğu söylenebilecek ise de burada düzenlenen tüm diğer suçlar bakımından BTK'nın engelleme kararı verebilmesi için içerik ya da yer sağlayıcılardan birinin yurt dışında bulunmasının yeterli sayılması Kanun'daki düzenlemenin geri kalanından ve ceza muhakemesi hukukundan ayrık ve hukuk devleti ilkesine aykırıdır.

B) Kanun'un 8/A maddesi uyarınca, erişimin engellenmesi veya ilgili içeriğin internet ortamından çıkarılması kararı, yaşam hakkı ile kişilerin can ve mal güvenliğinin korunması, millî güvenlik ve kamu düzeninin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi veya genel sağlığın korunması sebebiyle hakim veya gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde, Cumhurbaşkanlığı veya ilgili bakanlıkların talebi üzerine BTK tarafından verilebilmektedir.

Her ne kadar idari makamlarca verilen engelleme kararlarının adli makamlarca onaylanmaması pek sık rastlanan bir durum olmasa da, ilgili düzenleme uyarınca erişimin engellenmesi kararının Cumhurbaşkanlığı ya da ilgili bakanlığın talebi üzerine BTK tarafından verildiği hallerde yirmi dört saat içinde sulh ceza hâkiminin onayına sunulacağı ve hakim tarafından onaylanmadığı takdirde kararın kendiliğinden kalkacağı belirtilmektedir.

Burada "ilgili bakanlık" talebi ile uygulanacak erişimin engellenmesi ya da içeriğin çıkarılması kararları ile amaçlanan uygulamaya örnek vermek yerinde olacaktır.

Örneğin, www.xyz.com/genclistiricikremler linkinde, içeriğinde cilde zararları kimyasallar içeren kozmetik ürünlerin satışının yapılması sebebiyle Sağlık Bakanlığı ya da Ticaret Bakanlığı tarafından ilgili linke erişimin engellenmesi talep edilebilecektir.

C) Kanun'un dokuzuncu maddesinde ise, erişimin engellenmesi ve içeriğin yayından çıkarılmasının, ilgili içeriğin kişi haklarını ihlal etmesi sebebiyle de uygulanabileceği düzenlenmiştir. »

İlgili madde uyarınca, internet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik haklarının ihlal edildiğini iddia eden gerçek ve tüzel kişiler ile kurum ve kuruluşlar, içerik sağlayıcısına, buna ulaşamaması hâlinde yer sağlayıcısına başvurarak uyarı yöntemi ile içeriğin yayından çıkarılmasını isteyebilirler. Bununla birlikte, içerik ya da yer sağlayıcısına başvurmaksızın, doğrudan sulh ceza hâkimine başvurarak da içeriğe erişimin engellenmesini de isteyebilirler.

İlgili madde uyarınca içerik ve yer sağlayıcıların, kişilik haklarının ihlal edildiğinden bahisle kendilerine başvuran kişilerin taleplerini en geç yirmi dört saat içinde cevaplandırma yükümlülüğü bulunmaktadır.

Kanun'un sekizinci ve 8/A maddesindeki düzenlemelerden farklı olarak, burada hakim kararlarını uygulayan makam BTK değil, Erişim Sağlayıcıları Birliği ("Birlik")'dir. Birlik, kendisine gönderilen kararları derhal gereği yerine getirmek üzere erişim sağlayıcılara elektronik olarak iletmektedir.

D) Kanun'un 9/A maddesi uyarınca, internet ortamında yayınlanan içerik nedeniyle özel hayatlarının gizliliğinin ihlal edildiğini iddia eden kişiler, ihlale neden olan yayının tam adresi (URL), hangi açılardan hakkın ihlal edildiğine ilişkin açıklama ve kimlik bilgilerini ispatlayacak bilgilere yer vererek doğrudan BTK'ya başvurarak ilgili yayına erişimin engellenmesini talep edebileceklerdir.

BTK, kararı uygulanmak üzere Birliğe göndermektedir. Bununla birlikte bu kişiler, BTK'ya başvurdukları saatten itibaren yirmi dört saat içinde aynı taleplerini sulh ceza hâkiminin kararına sunmalıdırlar, hâkim, kararını en geç kırk sekiz saat içinde doğrudan BTK'ya gönderir; aksi hâlde, erişimin engellenmesi tedbiri kendiliğinden kalkmaktadır.

Özel hayatın gizliliğinin ihlaline bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde ise, yirmi dört saat içinde sulh ceza hakiminin onayına sunulmak üzere, doğrudan BTK tarafından da içeriğe erişim engellenebilmektedir.

E) Unutulma hakkının ihlali bakımından erişimin engellenmesi ise, unutulma hakkının Türk hukukundaki

yerinin, kanun yapma mantığımızdan farklı olarak kanunlarla değil içtihatlarla oluşturulmasıdır. (Unutulma hakkı, Yargıtay'ın HGK, E. 2014/4-56, K. 2015/1679, K.T. 17/06/2015. Ve Anayasa Mahkemesi'nin Başvuru No. 2013/5653, K.T. 03/03/2016 sayılı kararları ile içtihatlarımızda yazılı anlamda ilk olarak yerini bulmuştur.)

Bireyin geçmişinde, maddi ve/veya manevi varlığı hakkında hukuka uygun olarak yayılmış/yayınlanmış doğru nitelikteki bilgilerinin, zamanın geçmesine bağlı olarak yayıldığı/yayınlandığı platforma da bağlı olarak erişimden kaldırılmasını veya gündeme getirilmesini talep etme hakkı olarak tanımlanabilen unutulma hakkı, ilgili kararlarımızda da Anayasa'mızın 17. (kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı) Ve 20. (Özel hayatın gizliliği) Maddeleri ile Medeni Kanun'a dayandırılmaktadır.

Bu bakımdan, unutulma hakkının ihlal edildiğinden bahisle erişimin engellenmesi veya yayından çıkarılması talebinde bulunan kişinin talebi, yayının içeriği, yayında kaldığı süre, güncelliğini yitirme, tarihsel bir veri olarak kabul edilememe, kamu yararına katkısı, habere konu kişinin siyasetçi veya ünlü olup olmadığı, haber veya makalenin konusu, bu bağlamda haberin olgusal gerçekler ya da değer yargısı içerip içermediği, halkın ilgili veriye yönelik ilgisi gibi hususlar değerlendirilecek ve özel hayatın ihlali sebebiyle gelen taleplerde, Kanun'da düzenlenen süreç unutulma hakkının ihlalinde de uygulama alanı bulacaktır.

Erişimin Engellenmesi ve Yayınlanan İçeriğin Çıkarılması Kararlarının Kapsamı Nedir?

İnternet ortamında yayınlanan içeriklerin engellenmesi veya internet ortamından çıkarılmasına ilişkin kararlarda en hassas nokta, özellikle tedbir kararları bakımından ceza muhakemesinde en temel ilkelere dayanarak birisi olan "ölçülülük" ilkesine uygunluktur.

Kanun'da, erişimin engellenmesi kararı verilebilecek haller sekizinci maddede sayılı olarak düzenlenmişse de, 8/A kapsamında kamu yararı ve düzeni ile milli güvenlik, dokuzuncu madde kapsamında kişi hakkı ihlali ve 9/A kapsamında özel hayatın gizliliğini ihlale ilişkin düzenlemeler geniş çerçevede yorumlanmaya müsaittir.

Bir filin ilgili kanun kapsamında bir suç teşkil edip etmediğini tespit daha nesnel ve objektif ölçütlere dayanırken, yayınlanan bir içeriğin kamu düzenini ihlal edip etmediği hususu kimi zaman içinden çıkılamaz ölçüde tartışmalı olabilmektedir.

Bir ülkede suç teşkil ettiği için yayından çıkarılan bir içerik, bir başka ülkede ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirilebilmektedir. Kamu düzenini ihlal kavramına gelince ise, kimi zaman hukuk sistemi sınırlarından çıkmaya bile gerek kalmamakta, aynı sınırlar içerisinde bile ayırma düşülebilmekte, bir tarafın kişilik hakları korunurken bir tarafın ifade özgürlüğü hakkı ihlal edilebilmektedir.

İşte tam da bu sebeple, erişimin engellenmesi ve içeriğin çıkarılması kararları verilirken, kararların, sadece Kanun'da belirtilen ilgili engelleme ya da çıkarma sebebi olan içeriğe yönelik olarak verilmesi ve tıpkı "suçun karşılığı olan ceza" ilkesinde olduğu gibi, "ihlalin önlenmesine veya sona erdirilmesine yönelik ve sadece bununla sınırlı olan tedbir" anlayışından uzaklaşmaması büyük önem taşımaktadır.

Yeni Kanun ile yapılan değişiklik de, erişim engelleme kararlarının kapsamı ile ilgilidir. Kanun'da yapılan düzenleme genel hatlarıyla incelendiğinde, erişimin engellenmesi kararları verilirken "amaçların, ilgili engellenmenin sadece ilgili internet sitesinin ihlal teşkil eden kısmına yönelik olarak verilmesi olduğu; ancak bu şekilde erişimi engellenmenin mümkün olmadığı hallerde tüm internet sitesine yönelik olarak verilebilmesinin de mümkün olduğu" görülmektedir.

Ancak Kanun'da, "internet sitesinin bir bölümüne erişimin engellenmesinin yeterli ya da mümkün olmaması" bakımından teknik bir açıklama yoluna gidilmediğinden, genel anlamda "ilgili içeriğe erişimin bir başka bağlantı üzerinden mümkün olabilmesi ihtimali"nin varlığında dahi tüm internet sitesine erişimin engellenebileceği gibi güvensiz bir algı yaratılmaktadır.

Kanun'un 8/A maddesi uyarınca, erişimin engellenmesi kararının "ihlalin gerçekleştiği yayın, kısım, bölüm ile ilgili olarak (URL, vb. şeklinde) içeriğe erişimin engellenmesi yöntemiyle verileceği, ancak, teknik olarak ihlale ilişkin içeriğe erişimin engellenmesi yapılmadığı veya ilgili içeriğe erişimin engellenmesi yoluyla ihlalin önlenemediği durumlarda, internet sitesinin tümüne yönelik olarak erişimin engellenmesi kararı verilebileceği," düzenlenmiştir. »

Yine, benzeri bir düzenlemeye, kişilik haklarının ihlal edildiğinden bahisle erişimin engellenmesi veya içeriğin yayından çıkarılması talebinde bulunan kişinin işbu talebinin kabulü halinde de yer verildiği görülmektedir.

Hâkimin esas olarak, yalnızca kişilik hakkının ihlalinin gerçekleştiği yayın, kısım, bölüm ile ilgili olarak (URL, vb. şeklinde) içeriğe erişimin engellenmesi yöntemiyle karar verebileceği; zorunlu olmadıkça internet sitesinde yapılan yayının tümüne yönelik erişimin engellenmesine karar verilemeyeceği; ancak, hakimin URL adresi belirtilerek içeriğe erişimin engellenmesi yöntemiyle ihlalin engellenmeyeceğine kanaat getirmesi hâlinde, gerekçesini de belirtmek kaydıyla, internet sitesindeki tüm yayına yönelik olarak erişimin engellenmesine karar verebileceği belirtilmiştir.

Aynı amaçla yapılan bir diğer düzenleme uyarınca, özel hayatın gizliliğinin ihlal edildiğinden bahisle erişim engelleme talebinde bulunacak kişilerin, bu taleplerini hakkın ihlaline neden olan yayının tam URL adresine, ne sebeple hakkın ihlal edildiğine ilişkin açıklamasına ve kimlik bilgilerini ispatlayacak bilgilere yer vermeleri gerektiği, aksi takdirde talebin işleme konulmayacağı belirtilmiştir.

Özel hayatın gizliliğinin ihlal edilmesi sebebiyle uygulanacak tedbirlerin de, ilgili yayın, kısım, bölüm, resim, video ile ilgili olarak (URL şeklinde) ilgili içeriğe erişimin engellenmesi yoluyla uygulanacağı düzenlenmiştir.

Ancak Kanun'un sekizinci maddesinde belirtilen suçları teşkil ettiğine ilişkin yeterli şüphe bulunan hallerde uygulanacak tedbirlere ilişkin olarak benzeri bir düzenlemeye yer verilmemekte idi.

Bunun sonucu olarak, www.xyz.com/765hfdff_fklhg gibi bir bağlantı üzerinden TCK anlamında "müstehcenlik" suçunu teşkil ettiği iddia edilen görüntüler sebebiyle, www.xyz.com adresinin tümüne yönelik olarak erişimin engellenmesi kararının verilmesi doğrudan başvuru bir tedbir olarak uygulanabilmekte idi.

Yeni Kanun'da eklenen madde ile, 8. Madde kapsamında verilecek tedbir kararları ile 8/A, 9 ve 9/A maddelerinde düzenlenen erişim engelleme kararlarının kapsamına ilişkin düzenleme ile birlik oluşturulmuştur. Eklenen madde uyarınca, sekizinci madde kapsamında verilecek engelleme kararları da ihlalin gerçekleştiği yayın, kısım, bölüme yönelik olarak (URL vb.) ilgili içeriğe erişimin engellenmesi yöntemiyle verilecek; ancak, teknik olarak ihlale ilişkin içeriğe erişimin engellenmesi yapılamadığı veya ilgili içeriğe erişimin engellenmesi yoluyla ihlalin önlenemediği durumlarda, internet sitesinin tümüne yönelik olarak erişimin engellenmesi kararı verilebilecektir.

Hem Kanun'da var olan düzenleme hem de yeni eklenen madde uyarınca, hangi sebeple olursa olsun Kanun uyarınca verilebilecek tüm erişim engelleme kararları bakımından içeriğin tamamına ya da yayımlandığı internet sitesinin tümüne yönelik olarak erişimin

engellenmesi kararı verilebilmesinin yasal bir zemine sahip olduğu görülmektedir.

Her ne kadar içeriğin tümüne erişimin engellenmesi doğrudan ve ilk çare olarak düzenlenmemiş olsa da, ikincil bir çözüm olarak başvurulabilirliği bakımından da "mecburiyet" ve "son çare" ilkelerine gerekli vurgu yapılmamış, tüm içeriğe erişimin engellenmesi için hangi teknik sebeplerin bir arada bulunması gerektiği açıklanmamıştır.

Detaylı Bilgi İçin;
Stajyer Avukat
Burcu Seven

b.seven@ozgunlaw.com

Kaynakça:

1. 5651 Sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi Ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun
2. 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu

Avukat Dr. Özgün Öztunç tarafından 2001 yılında kurulan ve 2015 yılında Legal500 listesinde yer alan Özgün Hukuk Bürosu'nun, 10 avukat, 3 stajyer avukat, 1 yeminli mütercim tercüman, 1 muhasebe, 1 yönetici asistanı ve 5 destek personel olmak üzere yirminin üzerinde personeli bulunmaktadır.

Alanında uzman avukatlardan oluşan ekibi ile faaliyet gösteren Özgün Hukuk Bürosu, ulusal ve çok uluslu şirketlere hizmet vermektedir. Bu kapsamda, müvekkillerin ihtiyaçlarına olabilecek en kısa zamanda cevap verebilecek organizasyon yapısı kurulmuş olup, temel prensip müvekkillerin kıdemli avukat kadrosuyla her zaman iletişim kurulabilmesi ve her konuda bilgi sahibi olmasının sağlanmasıdır.

Bankacılık ve finans, eğitim, sağlık, otomotiv, kimya ve savunma, teknoloji, enerji, maden, inşaat ve gayrimenkul sektörleri başta olmak üzere değişik iş ve ticaret sektörlerinde faaliyet gösteren kurumsal müvekkillere ve sivil toplum kuruluşlarına hizmet veren Özgün Hukuk, tüm müvekkilleri ile bir iş ortağı titizliği ile çalışmayı prensip edinmiştir.

Özgün Hukuk Bürosu, Türkiye'nin önde gelen finans kurum ve kuruluşlarına, şirketlere ve şahıslara Türkiye'de ve yurtdışında alacak tahsilatı konusunda hukuki hizmet sağlamaktadır. Bu kapsamda yurtdışına kaçırılan malvarlıklarının mal varlığı araştırması yapılarak tespit edilmesi ve alacağın bu yolla tahsil edilmesi hususunda hukuki hizmet verilmektedir.

Özgün Hukuk Bürosu alacak tahsilatı konusunda dünya çapında bir organizasyon olan "European Collectors Association (ECA)" üyesi olup, gerek Türkiye'de gerekse yurtdışında alacak tahsilatı konusunda müvekkillerine hukuki hizmet sunmaktadır. Ayrıca, İngiltere, Belçika, Fransa, İspanya ve İtalya'dan avukatlar tarafından Kasım, 1988'de kurulan ve Avrupa'nın ilk birleşik uluslararası hukuk uygulaması olan PLG International Lawyers'ın tek Türk üye hukuk bürosudur.

*Sülün Sok. No:8 34330 1.Levent Beşiktaş / TURKEY
Phone : +90 212 356 3210(pbx) / +90 212 325 2307(pbx)
Fax : +90 212 356 3213
E-mail : info@ozgunlaw.com
İnternet sitesi: www.ozgunlaw.com*

Bizi Takip Edin!

